

Tạp ghi

TỰ ÁI DÂN TỘC

Ba tấm hình này xác định tác phong và nhân cách của các nhân vật lãnh đạo Việt Nam Cộng Hòa (VNCH) và cộng sản Việt Nam (csVN).

Ảnh bên trái: Tướng VNCH Nguyễn Văn Thiệu bắt tay Đại Sứ Hoa Kỳ Henry Cabot Lodge.

Ảnh giữa: Ông Nguyễn Xuân Phúc “xum xoe” có vẻ nhỉnh bợ trong khi Tổng Thống Trump ngheh mặt trông rất hách dịch.

Ảnh bên phải: Tướng csVN Tô Lâm đang há mồm “đớp” miếng thịt bò dát vàng.

ĐIỆP MỸ LINH

Thời gian gần đây, tướng csVN – Tô Lâm – nhân chuyên công tác sang Anh, đã đến dùng bữa tại một nhà hàng sang trọng. Trong bữa ăn thịnh soạn này, ông Tô Lâm đã há to miệng để được một đầu bếp danh tiếng đút vào mồm miếng thịt bò được dát vàng, dài và nhỏ hơn nắm tay một tí. Không ngờ hình ảnh “phản cảm” (chữ của người Việt trong nước) đó được nhiều phương tiện truyền thông, Việt Nam cũng như ngoại quốc, phổ biến rộng rãi.

Tôi không lưu ý đến sự kiện lố bịch, thiếu tế nhị của một nhân vật đầy uy quyền nhưng kém ý thức và thiếu nhân cách – như tướng Tô Lâm – mà tôi lại cảm thấy dường như tự ái dân tộc trong tôi bị tổn thương!

Không phải bây giờ hành động thiếu tư cách của ông Tô Lâm mới làm cho tôi cảm thấy tự ái dân tộc bị tổn thương mà trước đây, khi ông Nguyễn Xuân Phúc quạt “phành phạch” trong buổi hòa nhạc êm dịu, tại Đức; và hình ảnh ông Nguyễn Xuân Phúc “xum xoe” ra vẻ nhỉnh bợ “kẻ thù xưa” – ông Trump, Tổng Thống Hoa Kỳ – tôi cũng rất ngao ngán khi phải xác định tôi là người Việt Nam!

Hôm nay, bất ngờ, một bản tin của Dusan Stojanovic, trên Yahoo, November 20, 2021, 1:55 AM cũng làm cho tôi cảm thấy tự ái dân tộc bị tổn thương!

Không tổn thương sao được khi tôi thấy tựa của bản tin như thế này: Vietnamese workers at Chinese factory in Serbia cry for help.

Nội dung của bản tin bắt đầu bằng câu: “Vietnamese workers who are helping construct the first Chinese car tire factory in Europe ride bicycles past security officers near the northern Serbian town of Zrenjanin, 50 kilometers north of Belgrade, Serbia, Thursday, Nov. 18, 2021. Reports have emerged in Serbia of prison-like conditions for some 500 of them at the construction site in north of the

country where China's Shandong Linglong Tire Co is building the huge factory. {...} They are shivering in barracks without heat, going hungry and have no money. They say their passports have been taken by their Chinese employer and that they are now stuck in a grim plainland in Serbia with no help from local authorities. {...} Now, it has caught the attention of human rights groups in Serbia, which have warned that the workers could be victims of human trafficking or even slavery.

Link: <https://www.yahoo.com/news/vietnamese-workers-chinese-factory-serbia-075504353.html>

Tôi hiểu, chỉ từ ngày csVN cưỡng chiếm miền Nam Việt Nam cho đến nay, nhóm chữ “xuất cảnh lao động” mới xuất hiện trong ngôn ngữ Việt. Tôi cũng từng đọc tin và thấy hình người Việt – dưới sự cai trị sắt máu của nhà cầm quyền csVN – sang Á Rập làm cu-li, bị hành hạ và chết như thế nào! Và thảm cảnh 39 người Việt chết trong thùng xe đông lạnh, tại Anh, cũng chưa phai nhòa trong tâm tôi.

Nhưng tin của 500 (năm trăm) người Việt xuất cảnh lao động tại cơ xưởng làm vỏ bánh xe của Tàu cộng tại Serbian, Zrenjanin, Âu Châu, bị bạc đãi xảy ra chỉ trong thời gian ngắn, sau tin ông Tô Lâm há mồm “đớp” miếng thịt bò dát vàng, thì tôi rất tức giận và phẫn uất! Nhưng niềm phẫn uất trong tôi dịu xuống khi tôi thấy vài cơ quan truyền thông ngoại quốc gọi miếng thịt bò dát vàng – mà ông Tô Lâm đã há to miệng để “đớp” – là “bò cộng sản”!

Tôi cũng hiểu, ông Tô Lâm không phải là nhân vật đầu tiên hoặc duy nhất trong đảng csVN dám ăn một bữa ăn trị giá bằng ba lần tiền lương mỗi tháng của ông ấy. Và dĩ nhiên, dinh thự của ông Tô Lâm – cũng như dinh thự của các quan chức trong guồng máy đầy ác tính csVN – rất “hoành tráng” chứ không như dinh của cựu Hoàng Bảo Đại trên ngọn đồi thấp, tại Cầu Đá, Nha Trang; đã bị csVN cho san bằng mấy năm trước.

Nhưng tôi không thể hiểu làm thế nào ông Tô Lâm có thể nuốt trôi miếng thịt bò dát vàng trong khi thảm trạng của Tàu dịch Covid-19 còn hoành hành tại Việt Nam. Và, theo Tuổi Trẻ Online, ngày 24-Oct.-2021, trận lũ lụt hôm tháng Mười, tại miền Trung Việt Nam đã làm hơn năm ngàn (5000) ngôi nhà ở Tam Kỳ bị ngập lụt; hơn hai ngàn năm trăm (2500) người phải sơ tán; một người mất tích. Theo VNExpress ngày 28-Oct-2021, 262 học sinh bị kẹt trong lớp và năm người mất tích tại Quảng Nam. Theo Vietnamnet, 17-Oct-2021, ba người chết. Thành phố Saigon chưa ráo nước!

Những thảm cảnh của người Việt trong nước làm cho tôi buồn bao nhiêu thì khi đọc đến câu này, cũng trong link đã dẫn: *“Now, it has caught the attention of human rights groups in Serbia, which have warned that the workers could be victims of human trafficking or even slavery.”* tôi cũng cảm thấy xót xa bấy nhiêu! Và, tự dưng tôi không muốn xác định tôi là người Việt Nam!

Tại sao?

Thưa, mấy mươi năm qua, lúc nào tôi cũng hãnh diện tự nhận tôi là người Mỹ gốc Việt.

Cái gốc Việt mà tôi hãnh diện là từ gương anh dũng và những chiến công hiển hách của Đức Thánh Trần Hưng Đạo, Ngô Quyền, Hai Bà Trưng, Bà Triệu Âu chống trả sự xâm lăng của quân Tàu Ô; của Hải Quân Thiếu Tá Nguyễn Văn Thà – thuộc Hải Quân VNCH – Hạm Trưởng HQ 10, trong trận hải chiến với Trung cộng tại đảo Hoàng Sa, ngày 19-01-1974; và gương bắt khuất của năm vị Tướng lãnh của Quân Lực VNCH: Tướng Nguyễn Khoa Nam, Tướng Lê Văn Hưng, Tướng Lê Nguyên Vỹ, Tướng Trần Văn Hai, Tướng Phạm Văn Phú đã tuấn tiết vào biển có tháng Tư năm 1975, sau khi csVN cưỡng chiếm miền Nam Việt Nam.

Giờ đây – sau gần nửa thế kỷ nhà cầm quyền csVN thống trị toàn nước Việt Nam – 500 người Việt Nam phải làm cu-li cho Tàu cộng! Cay đắng hơn nữa là bản tin về 500 người Việt Nam làm cu-li cho Tàu cộng xuất hiện trên phương tiện truyền thông quốc tế lại kèm theo hai chữ “nô lệ” (slavery)!

CsVN “giải phóng” miền Nam để làm chi; thống nhất đất nước để làm gì mà – ngay sau ngày đất nước bị “giải phóng/thống nhất”, 30-04-1975 – cả triệu người Việt phải vượt thoát khỏi Việt Nam bằng tất cả mọi phương tiện; dù họ biết họ có thể phải chết trên biển cả hoặc trong rừng sâu? Sau đó, hết đợt này đến đợt khác, người dân Việt phải “tha phương cầu thực”, phải làm nô lệ cho Tàu Ô hoặc chết ngộp, như 39 người chết ngộp trong xe tải đông lạnh, bên Anh? Và tướng cộng sản Tô Lâm – chỉ vì miếng thịt bò – quên mất tác phong và nhân cách của một sĩ quan?

Nhưng, nghĩ cho cùng, tướng lãnh và các nhân vật uy quyền trong guồng máy lãnh đạo của đảng csVN làm gì có tác phong và nhân cách! Nếu tướng lãnh và lãnh đạo csVN có tác phong và nhân cách thì những cổ phần, trương mục mang họ Nguyễn, Trần, Lê, Phan, v.v... trong các ngân hàng quốc tế thuộc về ai? Những dinh thự dát vàng, những nghĩa trang “hoành tráng” tại Việt Nam thuộc về ai? Những sinh viên từ Việt Nam sang Hoa Kỳ du học – lúc nào cũng đi từng nhóm, ăn mặc diêm dúa, “nghênh ngang” nói “oang oang” thứ tiếng Anh “bồi” và luôn luôn “đệm” theo 03 tiếng “what the hell!” – thuộc về ai?

Sau những hành động thiếu văn hóa của nhóm du học sinh “con ông cháu cha” từ Việt Nam sang, cũng như hành động hạ cấp của tướng Tô Lâm “đớp” miếng thịt bò dát vàng, và bản tin trên Yahoo về 500 người Việt làm cu-li cho Tàu cộng đã đề cập đến hai chữ “nô lệ”, người Việt Nam nghĩ gì?

Riêng tôi, tự ái dân tộc đã hành hạ tôi quá nặng nề!

ĐIỆP MỸ LINH

<https://www.diepmylinh.com/>

www.vietnamvanhien.org

